

Latvijas Kompartijas
Kuldīgas rajona komitejas
un Kuldīgas rajona Izpildu
komitejas organs

PADOMJU KULDĪGA

IZNĀK TRISREIZES NEDEĻĀ
Redakcija Kuldīgā, Ventspils ielā № 19
Tālrunis № 105
Redakcija atvērta no plkst. 9—18
Numurs maksā 15 kap.

№ 95 (1984)

Trešdien, 1957. g. 14. augustā

13. gads

DOTAIS VĀRDS JĀTUR— saistības jāpilda

A. Bītiņš,
rajona izpildu komitejas priekšsēdētāja vietnieks

Rajona kolchozu darbaļaudis, mehanizatori un lauksaimniecības specialisti šogad apņēmās krasi kāpināt lopkopības produktu ražošanu. Aizvadītajos 7 mēnešos rajona kolchozi guvuši zināmus panākumus. No katras govs izslaukts par 209 kg piena vairāk kā tajā pašā laikā pērn. Labākos rezultātus piena ražošanā guvuši Lisenko vārdā nosauktais, Raiņa vārdā nosauktais, „Imanta” un daži citi kolchozi, kur izslaukums kāpināts par 262—469 kg no govs.

Labi savus plānus piena ražošanā pilda kolchozu „Venta”, „Uzvara”, „Traktorists” lopkopji.

Tomēr sacensībā mums ir daudz neizmantotu iespēju, daudz trūkumu. Rajonā piena ražošanas plāns uz 100 ha lauksaimniecībā izmantojamās zemes izpildīts tikai par 54,8 procentiem. Vairākos kolchozos, kā „Boļševiks”, „Padomju Latvija”, Leņina vārdā nosauktajā, „Abava” ir mazi izslaukumi, kas rada bažas par piena ieguves plāna izpildi.

Kolchozā „Kurzeme” nekas netiek darīts, lai izpildītu slaucamo govu ieaudzēšanas plānu. Te jārikojas tā, kā to dara kolchozi „Kopdarbība” un „Abava”, kas slaucamās govis iepērk no kolhozniekiem.

Kolchozos netiek izmantotas visas iespējas cūkgaļas ražošanā. Pārskatot līdzšinējos rezultātus, redzams, ka strādājot arī turpmāk tāpat, vairāki rajona kolchozi, kā Mičurina vārdā nosauktais, „Komunisma ceļš”, „Brīvais ceļš”, „Traktorists”, „Kurzeme”, „Socialisma ceļš” un daži citi nenodrošinās gaļas ražošanas plāna izpildi. Pēc aprēķiniem kolchozā „Komunisma ceļš”, realizējot nobarošanā esošos lopus, no ietplānotā daudzuma niegūs 64,5 cēt gaļas tai skaitā 48,5 cēt cūkgaļas. Līdzīga aina ir arī pārējos minētajos kolchozos.

Labāks stāvoklis ir olu ražošanas plāna izpildē. Rajona kolchozos uz 1. augustu iegūts par 108,5 tūkstošiem vairāk olu kā uz to pašu laiku pērn. Olu ieguvē labākie rezultāti ir kolchoziem „Venta”, „Sarkanais karogs” un „Komunars”. Šie kolchozi un lauksaimniecības arteli, „Imanta” jau izpildījuši olu gada ražošanas plānu. Atpaliek kolchozi „Padomju Latvija”, „Kopdarbība”, „Jaunā gvarde”.

Kolchozu lopkopības produktivitātes līdzšinējie rezultāti rāda, ka lopkopjiem kopīgi ar MTS specialistiem un mehanizatoriem vēl nopietni un neatlaidīgi jācīnās, lai izpildītu uzņemtas saistības, tāpēc tagad katrā kolchozā, brigādē un fermā vēlreiz jāpārdomā 1957. gadam pieņemto saistību izpildīšanai paredzētie praktiskie pasākumi.

Lai iegūtu vairāk piena un nākamajiem gadiem radītu stabilu lopbarības bāzi, jāierīko un jāuzlabo ganības. Nekavējoties izraudzītās platības jāsāk apgūt—jāizcērt krūmi, jāsadala aplokos, jāuzsāk to uzlabošanas darbi. Katrā kolchozā jānorīko viens atbildīgs darbinieks no kolchozu valdes locekļu vidus, kas šos darbus diendienā organizētu un vadītu. Ziemai jāsaģatavo pietiekami daudz labas lopbarības, bez nepieciešamajām labās rupjās barības rezervēm, jāsaģādā vairāk sulīgās barības. Visi ganību un pļavu zāles pārpalikumi jāieskābē, tāpat jāieskābē arī dārzeņu un cukurbiešu lapas, zālāinīe labības salmi, kas novākti ar kombainiem.

Rūpējoties par lopbarības bāzi, nedrīkstam aizmirst zāļu sēkļu sagādi. Ilggadīgo zālāju sēklinieku novākšana un izkuļšana jāorganizē tā, lai ar pļaujmašīnām novāktos sēklinieki nokultu 20 dienās pēc to novākšanas. Kolchozu valdēm un lauksaimniecības specialistiem ik dienas jāseko, lai tiktu saglabāti visi šķirnes jaunlopi.

Svarīgs faktors lopkopības produkcijas ražošanas plāna izpildē ir darba organizācijas progresīvās metodes, kolhoznieku materiālā ieinteresētība. Papildpamaksai par iegūto virsplāna produkciju un ikmēnešu avansēšanai ir jābūt ieviesta ikvienā kolchozā.

Ventspils un Kuldīgas rajonu socialistiskā sacensība

Ventspils un Kuldīgas rajonu socialistiskajā sacensībā lopkopības produktu ražošanā 7 mēnešos, labības novākšanā un skābbarības gatavošanā gūti šādi rezultāti:

	Ventspils rajons		Kuldīgas rajons	
	(proc. no saist.)		(proc. no saist.)	
GAĻA				
(uz 100 ha lauksaimn. izmantojamās zemes cnt)	9,5	38	6	27,3
CŪKGAĻA				
(uz 100 ha aramzemes cnt)	13,6	37,7	5,9	24
PIENS				
(uz 100 ha lauksaimn. izmantojamās zemes cnt)	132	62,8	84,4	54,8
No govs (kg)	1.296,2	64,8	1.007	59,2
OLAS				
(uz 100 ha graud. sēj. gab.)	9.390	78,2	4.695	64,6
Nopļauta labība uz 10. VIII proc. no plāna	9		18,4	
Sagatavota skābbarība	13,5		4,5	

Rudzi nopļauti dažās dienās

Šogad Lisenko vārdā nosauktajā lauksaimniecības artelī ziemas rudzi daudz labāk auguši nekā iepriekšējos gados. To novākšanā no dienas dienā strādā visi kolhoznieki. Sestdien rudzu pļauja bija pabeigta.

III brigāde rudzus nopļāva divās dienās, bet I un II, kur

to sējumi krietni lielāki — 6 dienās.

Tagad kolchozā uzsākta masveida vasarāja pļauja un ziemāju ieviešana šķūpos.

Lauksaimniecības artelja „Komunars” laudis rudzus nopļāva 5 dienās, un tagad pļauj vasarāju. J. Kadiķis

Pārskats

par graudaugu pļaujas
gaitu rajona kolchozos uz
1957. g. 10. augustu

Kolchozs	Nopļauti ziemāji proc.	Nopļauti graudaugi un pākšaugi pavasarim proc.
„Čiņa”	81,3	30,0
„Jaunā gvarde”	75,5	28,9
„Imanta”	73,4	32,7
„Venta”	67,1	42,3
Lisenko v. n.	67,1	30,5
Ždanova v. n.	64,3	33,3
„Proletarietis”	59,4	29,6
„Brīvība”	56,2	25,6
„Brīvais ceļš”	54,8	26,0
„Sarkanā zvaigzne”	54,8	25,7
„Abava”	50,0	29,3
„Traktorists”	49,3	26,6
„Leņina v. n.”	46,8	17,5
„Dzimtene”	46,2	24,4
„Latvijas strēlnieks”	44,4	19,9
„Padomju Latvija”	39,3	21,4
„Uzvara”	38,0	17,4
„Boļševiks”	37,7	17,0
„Sarkanais karogs”	33,3	15,4
„Komunars”	32,1	13,5
„Uzvaras karogs”	29,0	8,6
Mičurina v. n.	26,2	15,0
„Aktivists”	25,8	12,2
„Leņina ceļš”	24,7	14,6
Kārļa Marksa v. n.	21,7	15,2
„Kurzeme”	19,8	7,4
„Komunisma ceļš”	17,1	8,3
„Spars”	16,3	6,9
„Grauds”	14,6	25,9
Raiņa v. n.	11,8	5,4
„Socialisma ceļš”	9,8	3,1
„Kopdarbība”	3,2	1,0

ČAKLA LOPKOPE - SLAUCĒJA

Vēl pirms pāris gadiem lauksaimniecības artelī „Komunisma ceļš” Marija Niedoliņa kopa putnus. Savu darbu viņa veica apzinīgi, taču vairāk viņu interesēja darbs liellopu fermā. Pagājušā gadā viņas kopšanā nodeva 15 teles. Lopkope zināja, ka labas govis var iegūt no veselīgām, labi koptām telēm, tāpēc viņa brūnāļas pati ganīja un rūpīgi kopa.

Paslaik visas 15 govis ir atslaukušas un jāsaķa, ka savai kopējai „parādā” nepaliek. Vidēji no govs dienā viņa izslauc pa 10 un vairāk litru piena, bet šā gada 7 mēnešos no katras govs izslaukusi 1963 litrus.

Protams, tāds rezultāts nebija viegli gūt. Kā pastāsta b. Niedoliņa, tad govis, kas pirmo reizi nāc slaucamas, ir untumainas, bailīgas. Lai pieradinātu govis pie

Marijai Niedoliņai prieks par labām bietēm piefermas lauciņā.

slaukšanas, viņa pirms atnešanās masēja tešmenus, bet vēlāk jau sistematiski pirms un pēc slaukšanas. Vasarā jaunām govīm bieži gadās, ka pupi sasprēgā un tad grūti izslaukt. Lai ne-

rastos šādi starpgadījumi, čaklā lopkope pēc slaukšanas tešmeni noslauka sausu un pupas mazliet ieziež ar taukvielām. Slaukšanas laikā b. Niedoliņa nekad govis nesit, neuzklīdz

viņām, tādēļ kūti valda klusums.

Šādas rīcības rezultātā visas viņas grupas pirmienes ir rāmas, slaukšanas reizēs nesper un izturas kā govis, kas trešo vai ceturto reizi atslaukušas.

Ir dzirdēts, ka jaunas augstāzīgas govis pie sliktas barības bāzes saslimst ar tuberkulozi. Lai visas brūnāļas vienmēr būtu labi paēdušas, b. Niedoliņa pati tās gana. Kā papildus barību pavasarī viņa izbaroja rudzu zelmeni, vēlāk — āboliņus, bet tagad — vīkus, kurus pati pavasarī iesēja 1,5 ha platībā. Viņa ir parūpējusies par sulīgās barības krājumiem arī ziemošanas periodam, jo piefermas lauciņā 1 ha platībā labi aug bietes, kacēnkāposti un kāji. Lūk, tā strādā viena no čaklākām lauksaimniecības artelja „Komunisma ceļš” slaucējām Marija Niedoliņa.

J. Pētersons

IEPRIECINOŠI REZULTĀTI

Latvijas PSR Statistikas pārvalde publicējusi ziņojumu par republikas tautas saimniecības attīstības valsts plāna izpildes rezultātiem 1957. gada pirmajā pusgadā. Tajā norādīts, ka Latvijas PSR darbajaudis panākuši visu tautas saimniecības nozaru tālāku kāpinājumu. Rūpnieciskās produkcijas ražošanas plāns izpildīts par 109 procentiem. Tās izlaide, salīdzinot ar pagājušā gada pirmo pusgadu, palielinājusies par 17 procentiem.

1957. gada pirmajā pusē pārsniegts tēraudu un veltējumu, dzelzu, elektrotiekārtas, superfosfāta, cementa, saliekamo dzelzsbetona konstrukciju ražošanas plāns. Pirmajā pusgadā vairs plāna sarakstoti vairāk nekā 1.200 tūkstoši metru kokvilnas, zīda un vilnas auduma, 200 tūkstoši gabalu trikotāžas apģērbi un trikotāžas veļas, daudz velosipēdu, radiouztvērēju

un veļas mazgājamo mašīnu. Pārtikas rūpniecības uzņēmumi, kas pārsnieguši pirmā pusgada plānu, salīdzinot ar attiecīgo laika posmu pagājušajā gadā, palielinājuši gaļas ražošanu par 43 procentiem, desu — par 55 procentiem, sviesta — par 35 procentiem, pilnpiena produktu — par 37 procentiem, dažādu konservu — par 40 procentiem, zivju nozveju — par 28 procentiem.

Jaunus panākumus lauksaimnieciskās ražošanas tālākā paplašināšanā guvuši kolchoznieki, padomju saimniecību un MTS darbinieki. Sacenzdamaies ar Igaunijas PSR lauksaimniecības darbiniekiem, viņi pavaras sēju veica augstākā agrotehniskā līmenī. Kolchozos pieaudzis šķirnes sējumu ipatsvars. 1957. gadā, salīdzinot ar pagājušā gada, republikā sējumu platības paplašinātas par 39 tūkstošiem hektaru, ie-

rikoti jauni augļu un ogu dārzi 312 hektaru platībā. Daudzgadīgo zālāju platība, salīdzinot ar pagājušo gadu, palielinājusies par 116 procentiem. Iepriecinoši rezultāti panākti arī lopkopībā. Piemēram, cūku skaits, salīdzinot ar pagājušā gada pirmo pusē, pieaudzis par 38 procentiem, palielināties arī govju un putnu skaits.

Lai realizētu visas tautas uzdevumu — tuvākajos gados panāktu Savienotās Valstis gaļas, piena un sviesta ražošanā uz vienu iedzīvotāju, kolchozu un padomju saimniecību darbajaudis šai pašā laikā palielinājuši piena ražošanu par 34 procentiem, cūkgaļas — par 49 procentiem, olu — par 21 procentu. Tas viss veicinājis lauksaimniecības produktu sagādes un iepirkuma sekmīgu realizēšanu. Gaļas sagādes un iepirkuma pusgada plāns visās republikas saimniecību kategori-

jās izpildīts par 147 procentiem, piena — par 224 procentiem un olu — par 113 procentiem.

Ziņojumā teikts, ka sakarā ar strādnieku un kalpotāju reālās darba algas pieaugumu un kolchoznieku iepērmumu palielināšanos pieaugusi gaļas un gaļas produktu, piena produktu, cukura un olu pārdošana iedzīvotājiem. Vairāk pārdots arī daudz rūpniecības preču, piemēram, audumu, šūšanas izstrādājumu un kažokādu izstrādājumu, ādas apavu, mēbeļu, elektrisko un radiopreču.

Gūti tālāki panākumi visās socialistiskās kultūras nozarēs. Pārskata periodā republikā paplašināties polikliniku, slimnīcu un dzīdinātavu, kā arī bērnu iestāžu tīkls. Ievērojami pieaudzis vīdējo un augstāko mācību iestāžu absolventu skaits.

(LTA)

Uzlabot arodbiedrību organizāciju darbu

Nesen Kuldīgas partijas rajona komitejas telpās notika arodbiedrību aktīva sanāksme. Sanāksmē apsprieda arodbiedrību organizāciju uzdevumus un pasākumus sakarā ar rūpniecības un celtniecības vadīšanas pārkārtošanu. Referātu par šo jautājumu sniedza Republikaniskās arodbiedrības padomes pārstāve b. Gribova.

Savā referātā b. Gribova pakāvējās pie VACP VI plenuma darba rezultātiem un izvirzīja uzdevumus, kas jāveic arodbiedrībām sakarā ar rūpniecības un celtniecības vadīšanas pārkārtošanu.

Biedre Gribova minēja vairākus piemērus par trūkumiem arodbiedrības organizācijas darbā Kuldīgas rajona rūpniecībā. Šeit nepietiekami izvērsti kultūrmassu darbs strādnieku vidū, maz vērības velta socialistiskai sacensībai, goda plāksnē neapmaina darba pirmrindniekus, arī lozungi ir novecojuši, maz tiek lasīts referātu un lekciju.

Maz vērības uzskatāmai agitācijai vēlti Kuldīgas tūku fabrikas arodbiedrības komiteja (priekšsēdētājs b. Oškals).

Pēc referāta izraisījās debātes. Pirmais runā b. Mednis (Kuldīgas rajona rūpniecības strādnieku komitejas loceklis). Viņš saka, ka kritika par arodbiedrības darbu rūpniecībā ir pareiza, kultūrmassu darbs ir nepietiekams, bet nav telpu, kur organizēt nodarbības. Šis jautājums līdz šim nav atrisināts.

Kā arodbiedrības organizācija vada socialistisko sacensību, pastāsta b. Vaiņads (Kuldīgas MTS arodbiedrības vietējās komitejas priekšsēdētājs).

Sanāksmē LKP Kuldīgas RK sekretārs b. Kļaviņš uzsvēra arodbiedrības organiza-

ciju lomu cīņā par VI piec-gades plāna pirmtermiņa izpildi.

Arodbiedrības aktīva sanāksme savā lēmumā asi nosodīja Majenkova, Kaganoviča, Molotova antiparteļiskās grupas frakcionāro darbību, kā arī noteica pasākumus, lai celtu arodbiedrību organizāciju lomu rūpniecības un celtniecības kāpināšanā rajonā.

Rajona arodbiedrību aktīva sanāksme savā lēmumā prasa no visām rajona arodbiedrībām vēl aktīvāk izraisīt socialistisko sacensību par godu Oktobra socialistiskās revolūcijas 40. gadadienai, lai šo vēsturisko dienu sagaidītu ar jaunām darba uzvarām.

Sakarā ar rūpniecības un celtniecības vadīšanas pārkārtošanu, nepieciešams uzlabot arodbiedrību organizāciju darbu, regulāri jāsasauca arodbiedrību sapulces. Tajās biežāk jānoklausās rūpnieču un atsevišķu cechu vadītāji par saimnieciskiem jautājumiem, jāuzlabo kontrole par pieņemto lēmumu izpildi. Arodbiedrībām ik dienas jākontrolē tirdzniecības un sabiedriskās ēdināšanas uzņēmumu darbs, jāsniedz palīdzība dzīvojamajiem ēku un komunālo uzņēmumu celtniecībā.

Šā gada augustā palet 50 gadi, kopš nodibinātas arodbiedrību organizācijas. Rajona aktīva sanāksme ierosina visām mūsu rajona arodbiedrību organizācijām augustā organizēt svinīgas sēdes, vēltas arodbiedrību dibināšanas 50. gadadienai.

Sanāksmē piedalījās vairāk nekā 100 cilvēku, bet no tāda liela uzņēmuma kā Tūku fabrikas diemžēl nebija ieradies neviens pārstāvis.

N. Apine,

LKP rajona komitejas instruktore

Darbu mechanizēšanai lopkopības fermās

„Palīdzēsim lauku darbajaudim panākt ASV gaļas, piena un sviesta ražošanā uz vienu iedzīvotāju!” — ar šādu apņēmību tagad strādā Radvilišķu (Lietuvas PSR) remonta un mehāniskās rūpniecības kolektīvs. Tas izgatavo dažādas ierīces darbu mechanizēšanai lopkopības fermās. Jūnijā kolektīvs pirms termiņa apguva pārvietojamas slaukšanas platformas. To pirmā partija nosūtīta republikas padomju saimniecībām.

Šos agregātus, kas paredzēti lietošanai kolchozu un padomju saimniecību ganībās, var viegli izjaukt un samontēt divi cilvēki. Viens šāds agregāts dod iespēju reizē slaukt 8 govīs.

Lopkopji daudz pieprasa arī uzlabotās konstrukcijas pārvietojamās automatiskās barības siles un automatiskās dzirdināšanas ierīces, ko ražo šī rūpnīca. Automatiskajām barības silēm, ko ražoja līdz šim, piemita liels trūkums —

tām nebija regulētāja. Tāpēc siles pārpildījās un daļa barības nobīra zemē. Tagad katrai silei ir īpašs regulētājs. Uzlabotajās silēs cūkām var izbarot arī sasmalcinātus sakņaugus.

Uzņēmums ik mēnesi izlaiž apmēram 400 automatiskās barības siles un dzirdināšanas ierīces. Daudz šos agregātus izgatavos arī Latvijas un Baltkrievijas padomju saimniecībām.

(LTA-ELTA)

Sienas avīžu apskats

Par konkrētību sienas avīzēs

Ceļu ekspluatācijas iecirkņa № 12 gaitenī redzamā vietā atrodas sienas avīze „Jaunais ceļš”.

Kā tad šis „Jaunais ceļš” iecirkņa strādniekus mobilizē ražot darbam?

Uz avīzes pamatnes atrodas skaitlis № 6. Tā tad avīze izdota jūnijā. Redzams, ka šī avīze atpalikusi no šodienas, jo augustā iecirkņa strādniekiem ir citi uzdevumi nekā bija jūnijā. Avīzes nosaukums nekādi nesaderas ar tās novecojušo saturu.

No ievadraksta, kuru parakstījis ceļu meistars A. Knopkens (ievadrakstus gan parasti neparaksta), uzzinām, ka iecirknī nesaimnieciski izlieto līdzekļus kokmateriālu sagādē. Apakškus gan sagatavo, pieved pie autoceļiem, bet tur tie stāv tik ilgi, kamēr sabojājas un tos izvazā. Mēs pat uzzinām, cik šādu kokmateriālu pazudis atsevišķiem ceļu meistariem, bet neuzzinām pašu svarīgāko — kas pie šāda nenormāla stāvokļa vainojams, kā tas varēja notikt, ka tik nesaimnieciski izlieto

valsts līdzekļus. Nepietiekama konkrētība ir šī raksta galvenais trūkums. Bez tam raksts pārpilns ar stila un gramatiskām kļūdām. Nevietā likti komati. Ko, piemēram, var saprast no šāda teikuma: „Bet, lai atbildētu, nerodam apstiprināšanu atbildi?”

Labs pasākums ir pirmrindnieku popularizēšana sienas avīzē. No raksta „Remontstrādnieks b. Ziemelis” uzzinām, ka Ansis Ziemelis labā kārtībā tur VIII distanču. Tomēr neviens vārds nav rakstīts par to, kā b. Ziemelis strādā, kā viņš panācis šādu labu kārtību savā distancē, ko jaunu ieviesis darbā. Šāds raksts gan informē, bet nedod konkrētu priekšstatu par pirmrindnieka darbu, neierosina sekot viņa piemēram.

Glūži divains šķiet raksts „Sikumi...”. Tas ir ļoti liela apjoma, pats lielākais visā avīzē. Autors raksta par to, ka atsevišķās distancēs slīpi nosvērušies piketa akmeņi vai ceļazīmju stabi, ir izbalējušas ceļazīmes ar atlupušu krāsu,

kā arī daudz citu nekārtību. Taču rakstā nav neviena vārda, uzvārda. Autors izvalrījies minēt kaut vienu ceļa meistaru vai remontstrādnieku, kas pie šādām nekārtībām būtu vainojams. Skaidrs, ka šāds nekonkrēts, vispārējs raksts sienas avīzei nav vajadzīgs. Šādu rakstu nevar apspriest, tas nedod nekādu ievirzi trūkumu novēršanai. Arī vainīgajiem, kuru uzvārdus mēs neuzzinām, raksts neko nedod, jo viņus neviens pie kārtības nesauks, viņi strādās tāpat kā līdz šim.

Nevajadzīgs ir raksts „Tā nevar”. Autors priecājas, ka poligonā vairs nevar sastapt strādnieku Smitu, kurš bijis slinks, vairāk strādājis ar mēli nekā rokām. Lasītājs pat neuzzin, vai šis slaists no darba atlaists vai aizgājis pats. Kādēļ rakstīt, ja tagad viss kārtībā? To vajadzēja darīt agrāk, bet pēc trūkumu novēršanas ieviešot rakstu „Pa materiālu pēdām”. Sauturam neatbilstošs ir raksta virsraksts.

Avīzē ir daudz brīvu vietu, kur varēja ievietot vēl vismaz 2—3 rakstus. Vai avīzes redaktorei Dzidrai Ezei nelielas, ka šie baltie plankumi avīzē izskatās ļoti neglīti? Ļoti nepatīkamu iespaidu atstāj izkritušie burti uzrakstā „Visu zemju proletārieši, savienojieties!” Vai gan tik neiespējami bija ielikt atpakaļ izkritušo „s” vārda „savienojieties” beigās? Kā avīzes saturs, tā arī tās ārējā apdare liecina, ka redkoleģija strādā pavirši. Savs vārds te būtu jāsaaka komjaunatnes un arodbiedrības organizācijām, kā arī administrācijai, jo avīze taču ir Ceļu ekspluatācijas 12. iecirkņa un vietējās komitejas izdevums. Tāds uzraksts lasāms uz tās pamatnes.

Vairāk konkrētības ir Kuldīgas tūku fabrikas sienas avīzes rakstos. Tā, izlasot ievadrakstu „Padomju Latvijas 17 gadi” uzzinām, ar kādiem panākumiem kolektīvs šo svētku dienu sagaidījis. Interesants un saturīgs ir raksts „Atvieglot cilvēka darbu”. Tomēr arī šajā avīzē lielai daļai rakstu trūkst konkrēti-

bas. Nesaprašanā paliekam, izlasot rakstu „Vēl labākus rādītājus”. Šajā rakstā nav neviena konkrēta piemēra. Gandrīz bez izmaiņām to varētu ievietot jebkura cita uzņēmuma sienas avīzē un neviens nepateiktu, ka tas ir Tūku fabrikas sienas avīzes raksts. Rakstā gan minēts, ka fabrikā ir atsevišķi cilvēki, kas neievēro darba disciplīnu, izsaimnieko valsts mantu, taču neviens no tiem nav saukts vārdā. Kādēļ gan avīzes redaktors Pēteris Izmešijs un citi redkoleģijas locekļi bīstas saukt vārdā šos disciplīnas neievērotājus un mantas izvazātājus?

Sienas avīzes tikai tad pilnīs savus uzdevumus, ja to raksti būs konkrēti, saturīgi un mobilizējoši, ja avīzes iznāks laikā. Par tādu sienas avīžu izdošanu jāgādā arī Ceļu ekspluatācijas iecirkņa № 12 un Tūku fabrikas redkoleģijām, partijas, komjaunatnes un arodbiedrības organizācijām.

V. Kļava

200 tūkstoši apgredzenoto putnu

Vairāk nekā 30 gadus Latvijā gredzeno putnus. Jau apgredzenoti 200 tūkstoši 180 sugu putnu. Pagājušajā gadā republikā apgredzenoti 16 tūkstoši putnu.

Latvijas PSR Zinātņu akadēmijas Bioloģijas institūtā ierīkota laboratorija, kas vadīs putnu gredzenošanas darbu.

400 būvētāju

Liepājā plaši izvērsusies individuālo māju būve. Pašlaik šeit pēc tipveida projektiem ceļ sev mājas 400 strādnieku un kalpotāju.

Valsts banka izsniegusi būvētājiem kā ilgtermiņa aizdevumu vairāk nekā pusmiljona rubļu.

Kiosks bez pārdevēja kolchozā

Ludzas rajona patērētāju biedrību savienība un lauksaimniecības arteļa „Boļševiks” valde iekārtojusi kiosku bez pārdevēja kolchozniekiem, kas strādā lauku darbos. Pircēji

kioskā var iegādāties pirmās vajadzības preces — sāli, sērskociņus, papirosus, ziepes un citus priekšmetus. Kolchoznieki šo pasākumu apsveic.

Labā komjauniešu ierosme

Ventspils rajona lauksaimniecības arteļa „Dzintarkrasts” komjaunieši nolēmuši pašu spēkiem sagatavot 700 kubikmetru pakaišu kūdras. Šo soliņumu viņi tagad ievērojami pārsnieguši, jo sagatavojuši

1600 kubikmetrus pakaišu. Visus jaunatnes darbus vada komjaunatnes organizācijas sekretare Matilde Māliņa. Jaunieši kūdras sagatavošanu turpina.

Jauni zīda audumi

Kombinata „Rīgas audums” kolektīvs apņēmis par godu Lielā Oktobra 40. gadadienai dot vīrs plāna 700 tūkstošu metru zīda audumu un šo so-

liņumu sekmīgi pilda. Kolektīvs apguvis arī 9 jaunu augstvērtīgu zīda audumu veidu ražošanu.

Rīgas mašīnbūvētāju panākumi

Stājušies darba sardzē, lai godam sagaidātu Lielā Oktobra 40. gadadienu, ar lielu entuziasmu strādā Rīgas elektromašīnu rūpnīcas ļaudis. Vīrs plāna izgatavoti desmitiem vilcienu apgaismas komplektu,

simtiem motoru autoiekrāvējiem un tramvajiem, kā arī pusotra tūkstoša veļas mazgājamo mašīnu. Pirmajā pusgadā uzņēmums devis apmēram 10 miljonu rubļu peļņas.

Apgūta jauna produkcija

Rīgas remonta fabrika „Stars” pirms termiņa izpildījusi septiņu mēnešu uzdevumu. Kolektīvs apguvis stendus — automatus dīzeļtraktoru eļļas filtru tīrīšanai, darbgal-

dus koka drenu izgatavošanai, kā arī cita veida produkciju. Ievērojami samazināta produkcijas pašizmaksa.

(LTA)

Pirmajās vietās skābbarības sagatavošanā

uz 10. augustu izvirzījušies kolchozi:

„Sarkanā zvaigzne” (priekšsēdētājs b. S. Lieknis, partijas rajona komitejas instruktors b. Vārpiņš).

„Traktorists” (priekšsēdētājs b. Leimanis, partijas rajona komitejas instruktors b. Mileiko).

„Uzvara” (priekšsēdētājs b. Muižnieks, partijas rajona komitejas instruktors b. Heršbergs).

Atpaliek kolchozi:

Leņina v. nos. (priekšsēdētājs b. A. Lieknis, partijas rajona komitejas instruktore b. Fišmeistere).

Kārļa Marksa v. nos. (priekšsēdētāja b. Zapke).

„Imanta” (priekšsēdētājs b. Zandmans, partijas rajona komitejas instruktore b. Fišmeistere).

Vārdi un darbi

Stājoties socialistiskajā sacensībā ar Leņina vārdā nosaukto lauksaimniecības arteļa kolchoza „Kurzeme” laudis apņēmis izaudzēt 175 slaucamās govīs un 42 sivēnmātes, iegūt caurmērā no vienas slaucamās govis 1700 l piena, uz 100 ha aramzemes saražot 22 cēt cūkgaļas. Tagad, kad apritējuši jau 7 mēneši, redzams, ka kolchozā „Kurzeme” pavisam maz darīts, lai turētu doto vārdu. Līdz 1. augustam caurmērā no govis iegūti nepilni 1000 l piena, uz 100 ha aramzemes saražots tikai 5,6 cēt cūkgaļas. Vēl līdz šim laikam iztrūkst 34 slaucamās govīs.

...Pirms dažiem gadiem uz „Kviešu” liellopu novietni pārvietoja kolchoza šķirnes govīs un izveidoja paraugnovietni. Tiešām, izslaukumi bija labi, tad tie sāka uz leju vien slidēt. Pagājušajā ziemā gandrīz katrā valdes sēdē nācās izskatīt visvairāk sūdzības par šo lopu novietni. Visvairāk pārmetumu saņēma slaucēja Priede, lai gan jauniešu no sirds pūlējās. Sūdzību cēloņus ne valde, ne revīzijas komisija necentās noskaidrot un vēl šodien neuztraucas, ka no kādreizējās šķirnes govju novietnes un augstiem izslaukumiem palikušas tikai atmiņas. Taču īstenība bija pavisam vienkārša: dažas slaucējas nepamatoši apmeloja citas savtīgu interešu dēļ. Kārtība šajā novietnē nav vēl šodien.

Trūkst stingras kontroles

— Revīzijas komisija pie mums bija tikai gada sākumā, — apgalvo „Kviešu” novietnes slaucējas.

Jā, revīzijas komisija lopu novietnes maz kontrolē. Tādās pašās pēdās iet valde. Piemēram, „Ērpallē” govju novietnē atklāja, ka slaucēja Ķivite neuzrāda visu izslauktu pienu. Kādu dienu izslauktu pienu starpība bija pat 40 litri. Toreiz valdes sēdē gan parunāja par šo gadījumu, ieminējās, ka slaucēja jānomaina, bet... viss apklusā un palika pa vecam. Cik litrus piena ar šo samierināšanos zaudē, to valde neaprēķina.

— Agronomi mēs reti redzam, — tā saka ne viens vien kolchoznieks.

Tiešām, agronome b. Kalniņa darbā ir pavisam. Par to liecina vesela rinda piemēru.

Pavasari kolchozā noslēdza līgumu ar Kabiles MTS par pakaišu kūdras rakšanu. Iša laikā izraka 1000 t pakaišu. Tomēr ne agronome, ne priekšsēdētājs b. Surgots neredzēja, ka kūdra starp grāvjiem sakrāta uz šaurām zemes slejām, kur pat ar pajūgu grūti uzbraukt. Pavasarī bija laiks, kad kolchozniecēm nebija ko darīt. Agronomes pienākums bija organizēt kolchoznieces kūdras iegādes apgriešanai, pārkraušanai, taču to nedarīja. Rezultātā kūdra ir mitra, apaugu-

si ar zāli. Neviens vairs netic, ka šogad to varētu izmantot pakaišiem. Ap 5000 rubļu arteļa naudas gan iztērēta, bet pakaiši lopu novietnēs nebūs.

Kontroles trūkums veicina vēl lielākas nelikumības, atsevišķu darbinieku pāvrīšību. Kad otrajā ceturksnī fermas pārziņei b. Viksnai vajadzēja iesniegt datus labāko lopkopēju apbalvošanai, viņa kaut kādā veidā safabricēja, ka augstāko izslaukumu guvusi slaucēja M. Bergcholde. Faktiski tānī pat laikā labākie darba rezultāti bija „Zābaku” novietnē.

Fermas pārziņes uzdevums ir numurēt visas cūkas. Kolchozā „Kurzeme” šis pienākums aizmirsts. Kurš gan var apgalvot, ka līdz ar to nenotiek cūku apmaiņa?

9. augustā brigadieris b. Druva un Gūtmanis vēltīgi kantorī mēklēja fermas pārziņes miltu sadalījumu nākamajai dekadei, lai varētu norīkot kolchozniekus uz dzirnavām. Nākamā diena bija svētdiena, tātad cūku fermas pārziņes nolaidības dēļ droši vien, vismaz dienu, cūkas palika bez miltiem. Varbūt b. Viksna ņem priekšzīmi no priekšsēdētāja un agronomes, kuri nereti traktoru brigadei tik ļoti uzticas, ka paraksta pilnīgi tīras aktu lapas un novērtē, ka darbs izpildīts labi. Kolchozā kļuvis par ieradumu kā lopbarības ievākšanas, tā arī citus darbus pieņemt no brigadieriem nevis nedēļā reizi, bet pa 1 — 2 mēnešiem reizi un arī tad tikai kantorī.

Neizmantotās iespējas

— Mūs neviens neuzklausa, — tā sūdzas daudzi kolchoznieki.

Tā arī ir. Priekšsēdētājs b. Surgots necieš iebildumus, bet noteicošo lomu piešķir savam vārdam. Tas vēlreiz izpaudās jūlija sākumā — pašā karstākajā siena ievākšanas laikā. Pirmdienas pēcpusdienā sasauca pilnsapulci, taču tā izjuka un pazaudēja pus dienu. Turpmākajās divās dienās 67 cilvēki aizbrauca ekskursijā uz Siguldu. Toreiz daudzi kolchoznieki protestēja pret šādu ekskursiju nedēļas vidū, taču vēltīgi.

— Nākamajā sestdienā kolchozā sarīkojums, tad nevaram, — noteica priekšsēdētājs.

— Ja citi tik nopietnā darbā laikā braukā apkārt, kāpēc tad mums strādāt, — atcirta otri.

Rezultātā divarpus dienas lopbarības ievākšanā nestrādāja neviens kolchoznieks, lai gan 30 ha āboliņš atradās uz lauka un aizlija. Tikal tādēļ vēl šodien nav ievākts viss siens. Ja otrajā brigādē nesen divas saulainas dienas nebūtu izmantotas skābbarības gatavošanai, siens būtu šķūpos.

„Zābaku” slaucamo govju novietnē jau ilgāku laiku trūkst viena slaucēja. Tās vietā katru nedēļu strādā cita kolchozniece. Bez šaubām, neviena no tām nav ieinteresēta izslaukumu kāpināšanā, jo pēc nedēļas tik un tā būs cita.

Pagājušajā gadā kolchoza pārdeva ap 30 govīs, tomēr to vietā neiepirka nevienu, tādēļ šodien slaucamo govju plāns ne tuvu nav izpildīts.

Rūpīgi nav ielānāts arī zālais konveijers. Zālbarību govīm piebaro tikai kādu mēnesi, kad paaugās mīksts. Drīz tas būs pāraudzis un atkal zālbarība pietrūks.

Jāsaka, ka kolchozā neko nedara lopkopības kadru audzināšanai. Pagājušajā gadā tikko no skolas sola atnāca darbā zootehniķe b. Štāla. Palīdzēt jaunajai speciālistei iestāties darbā — tāds bija kaira uzdevums. Tomēr iznāca otrādi: zootehniķe jutās laimīga, tiekot no kolchoza projām, jo neviens tai nepalīdzēja. Un kolchozs palika bez zootehniķa.

Kolchoza valde maz domā par lopkopju darba apstākļiem. Kā gan citādi var izskaidrot to, ka „Kviešu” novietnē četrām slaucējām ir tikai viena piena kaste, divi piena mēritāji, trūkst piena kannu, kūtiņ jau vairākus gadus nevar salabot jumtu. Tie vis nav ievērojami sīkumi, kā tas šķiet valdei, priekšsēdētājam un agronomei. Šie „sīkumi” var būt par iemeslu tam, ka kolchozs neizpildīs uzņemtas saistības, pazaudēs tūkstošiem litru piena, desmitiem centneru gaļas. Bet tas savukārt pazeminās izstrādes dienas vērtību.

R. Līdumnieks

— Uz Kuldīgu ziņojāt, ka siens ievākts. Pēc mūsu ziņām pie „Kviešiem” un „Auzkalējiem” uz lauka vēl āboliņš.

Mūsu rēķins: jās sagādā lopbarību tikai par 28 procentiem, mēs dosim tikpat daudz piena.

Starptautiskais apskats

PSRS un VDR draudzība — miera nostiprināšanas un Eiropas drošības ķīla

Starp pēdējo dienu starptautiskajiem notikumiem viens no vissvarīgākajiem ir Padomju Savienības partijas un valdības delegācijas brauciens uz Vācijas Demokrātisko Republiku. Šis Padomju valsts vadītāju draudzīgās atbildes vizītes nolūks ir kalpot mieram un Eiropas drošībai, socialisma spēku nostiprināšanai. To atzīmē visu zemju demokrātiskā sabiedrība.

Padomju Savienības un Vācijas Demokrātiskās Republikas brālīgajai sadarbībai un draudzībai ir sevišķi liela nozīme. „Vācijas Demokrātiskās Republikas darbaļaužu un padomju tautas draudzība, — teica N. S. Chruščovs savā runā VDR Tautas palatas sēdē, — ir liels iekarojums. Tā balstās uz stingriem un nesatricināmiem proletariskā internacionālisma pamatiem, to iedvesmo dižnās idejas — cīnīties par cilvēces labāku nākotni”. Vācijas Demokrātiskā Republika ir visas Vācijas miermīlīgo spēku balsts, tā pauž visu godīgo vāciešu patiesos centienus.

Pirms astoņiem gadiem nodibināta Vācijas vēsturē pirmā strādnieku un zemnieku valsts — Vācijas Demokrātiskā Republika — ieņem cienīgu vietu socialistiskās nometnes zemju brālīgajā saimē. Atbrīvojušies no kapitalistu, baņķieru un lielmuižnieku kundzības, Austrumvācijas darbaļaudis iet pa jaunas dzīves celtniecības ceļu. VDR ekonomika strauji aug un pārkārtojas. Vācijas sašķeltības rezultātā tās austrumu daļa faktiski palika bez smagās rūpniecības. Taču 17 miljonu lielā Vācijas Demokrātiskās Republikas tauta ar PSRS un citu socialistisko valstu palīdzību izveidoja savu industriju. Jau 1956. gadā Austrumvācija ražoja rūp-

niecisko produkciju divarpus reizes vairāk nekā pirms kara. Lieli panākumi sasniegti lauksaimniecības attīstībā. Nemītīgi aug darbaļaužu materiālā labklājība. Aug arī Vācijas Demokrātiskās Republikas starptautiskā nozīme. Brālīgas saites vieno VDR ar visām socialistiskās nometnes valstīm. Tā noslēgusi oficiālas tirdzniecības vienošanās ar 20 kapitalistiskajām valstīm. Visi VDR darbaļaudis ar savu valdību priekšgalā — Vācijas Socialistiskās vienības partijas vadībā vienprātīgi cīnās par mieru un visu zemju mierīgu līdzās pastāvēšanu, par vienotas, miermīlīgas un demokrātiskas Vācijas valsts izveidošanu.

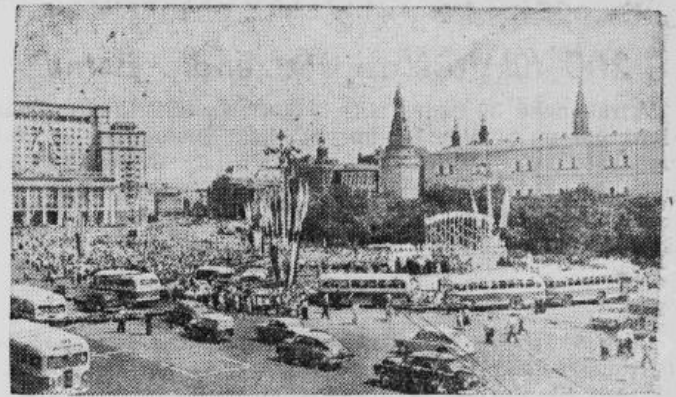
Pavisam citi nolūki ir valdošajām aprindām Rietumvācijā, ko oficiāli dēvē par Vācijas Federatīvo Republiku. No atmiņas vēl nav izgaiss smagās brūces, ko cilvēcei cirtusi hitleriskā avantūra, bet Rietumvācijā atdzimušie fašisti no jauna zvādzina ieročus. Pilnīgā vienprātībā ar ASV un citu rietumvalstu valdošajām aprindām Rietumvācijā tiek atjaunota armija un gatavojas apbruņot to ar atomieročiem. Tai pašā laikā tur notiek demokrātisko spēku vajāšana; Kompartija un tai tuvās organizācijas Rietumvācijā aizliegtas. Piekopjot šādu politiku, Rietumvācijas valdošās aprindas un to aizbildņi Amerikas Savienotajās Valstīs, Anglijā un Francijā apzināti traucē Vācijas atkalapvienošanos, pastiprina starptautisko saspīlējumu. Jūlija beigās šo triju rietumvalstu un VFR pārstāvji publicēja paziņojumu Vācijas „atkalapvienošanās” jautājumā, no kura redzams, ka tie grib nevis atkalapvienošanos, bet, gluži otrādi, Vācijas sašķeltības padziļināšanos. Šai paziņojumā izklāstītā progra-

ma, kā atzīmēts PSRS lietu ministrijas speciālajā paziņojumā, — „ir aukstā kara un Vācijas sašķeltības saglabāšanas un padziļināšanas programma, programma atomkara gatavošanai vācu zemē”.

Apstākļos, kad pastāv divas vācu valstis, kas piekopi dažādu politiku, Vācijas atkalapvienošanās uzdevuma atrisināšana iespējama vienīgi abu šo valstu tuvināšanās ceļā. Nevar būt runas par kaut kādu Vācijas Demokrātiskās Republikas mehanisku pievienošanu Rietumvācijai, par ko sapņo Bonnas valdošās aprindas un to draugi Vašingtonā un Londonā. Tikai vācieši paši var atrisināt jautājumu par savas zemes atkalapvienošanu. Tāpēc Vācijas Demokrātiskās Republikas valdība savā 27. jūlija paziņojumā ierosināja izveidot Vācijas konfederāciju, t.i. divu suverēnu valstu apvienību uz liguma pamata, lai realizētu kopēju politiku zināmos ārpolitikas un iekšpolitikas jautājumos; konfederācija, kurai būtu padomdevējas raksturs, varētu ieteikt un pieņemt lēmumus, kas veicinātu abu valstu pakāpenisku tuvināšanos.

Vācijas Demokrātiskās Republikas miermīlīgo politiku, kas atbilst visas vācu tautas interesēm, saprot un atbalsta Padomju Savienība un visas socialistiskās nometnes valstis. Padomju Savienības Partijas un Valdības delegācijas brauciens uz VDR vēl vairāk nostiprinās abu valstu savstarpējo saprašanos, draudzību un sadarbību, un līdz ar to arī mieru Eiropā un visā pasaulē. „PSRS un VDR draudzība, visu socialistiskās nometnes tautu draudzība — pareizi atzīmē rumāņu laikraksts „Munka”, — ir droša garantija miera aizstāvēšanai visā pasaulē. S. Germans

VI Vispasaules jaunatnes un studentu festivalā

Maskava. Mapežas laukums festivala laikā.

SPORTS

Lielākais boksa sarīkojums Kuldīgā

No trešā līdz sestajam augustam Kuldīgas kulturas namā notika Latvijas PSR jaunatnes sacensības boksa. Sacensības turpinājās 4 dienas un tajās piedalījās 110 bokseru no Rīgas, Liepājas, Ventspils, Daugavpils, Slokas un Kuldīgas. Sacensības tiesāja ap 15 tiesnešu no dažādām republikas pilsētām, tai skaitā arī no Kuldīgas.

Šinīs 4 dienās varēja redzēt daudz skaistu, kā arī tehniski sliktāku cīņu. No kuldīdzniekiem varētu atzīmēt Gindru, Dreimani, Bušmani un Zivertu, kuri cits uzrādīja labāku tehnisku sagatavotību, cits — gribas spēku, bet pārējie 8 bokseri bija par klasi zemāki par citu pilsētu, sevišķi Rīgas bokseriem.

No Kuldīgas šinīs sacensībās startēja 12 bokseri: 5 — grupā no 1941. — 1942. gada dzimušie un 7 — grupā no 1939. — 1940. gadā dzimušie. Labākos panākumus grupā no 1941. — 1942. gadā dzimušiem guva: I svarā (45—48 kg) Liepiņš — 4. vieta, I pusvidējā svarā (60 — 63,5 kg) — Dreimanis — 3. vieta, II vidējā svarā (71 — 75 kg) — Ziverts — 1. vieta. Grupā no 1939. — 1940. gadā dzimušiem labākie sasniegumi bija: vieglākajā svarā (48—51 kg) — Gindra — 3. vieta, vieglajā svarā (57 — 60 kg) — Bušmanis — 2. vieta, II pusvidējā svarā (63,5 — 67 kg) — Skukins — 6. vieta (no 9 dalībniekiem) un smagajā svarā (pāri 81 kg) — Rosinskis — 3. vieta.

K. Bērzs

Aizrādījums

Kuldīgas strādnieku jaunatnes vidusskola vēl uzņem skolēnus 7.—11. klasēs ar latviešu mācību valodu un 10. klasē ar krievu mācību valodu. Pieteicoties skolā, jāiesniedz: pieteikums, autobiogrāfija, darba vietas izziņa, do-

kuments par izglītību, dzimšanas apliecība vai pases noraksts.

Pieteikumus iesnēgt skolas kancelejā Leļina ielā 31 līdz 25. augustam. Rudens pārbaudījumi sākas 20. augustā.

S. Smirnovs

Brestas cietokšņa varoņi

(17. turpinājums)

Nina Moskoļeva audzināja mazo bezpajumtnieku kopā ar meitu. Nina ielēca Filam mācītā, bet viņš negribēja dzīvot uz citu reģinu. Tāpēc Filis iekārtojās darbā un vakaros mācījās. Pēc tam Filis sāka strādāt par grāmatvedi un iestājās augstskolā pirmā kursā, no kurienes tika iesaukts armijā un nokļuva Brestas cietoksnī.

Karam beidzoties Filis par savu audžu māti nekā nezināja. Un, lūk, pēc radio pārraides, kad runāja par Aleksandru Filu, saņēmu telegramu no Dienvidsahālas, kurā Helena Moskoļeva lūdza paziņot viņai Filas adresi. Izrādījās, ka telegramas sūtītāja bija Filas audzumsa Helena Moskoļeva. Vēlāk saņēmu arī vēstuli no Ninas Moskoļevas, kura strādā kādā šāsnas arieti Rostovā.

Paziņojū mātei un meitai Moskoļevām Filas adresi. Tā Brestas cietokšņa varonis Aleksandrs Filis atrada savu audzuma māti un audzuma.

Vairāki Brestas cietokšņa aizstāvji rakstīja savas aīmīnas, kauju epizodes. Tiešām aizkus-

tinošu vēstuli atsūtīja invalids Rešetņaks no Lvovas. Lūk, viņa vēstule:

„Es, Konstantins Michailovičs Rešetņaks bijušais 84. strēlnieku pulka kareivis, piedalījies 1941. gadā 22. jūnijā kaujās pret hitleriešiem. Pēc sešu dienu smagiem kaujām tiku ievainots un kritu gūstā. Pārcietu smagu operāciju, pēc kuras zaudēju abus kājas. Ar nepacietību gaidīju, kad tikšu atbrīvots. Un, lūk, sagaidīju atbrīvošanas dienu, bet šī diena atnesa otru nelaimi. Hitlerieši atkāpjoties aizdedzināja māju, kurā atrados; zaudēju arī redzi. Līdz tam laikam, kamēr nebiju dzirdējis jās pa radio runājam, domāju, ka neviens no Brestas aizstāvjiem vairs nav dzīvs. Bet tagad esmu bezgala priecīgs, ka dzīvi ir mani komandieri un daži kauju biedri.

Klausoties jās pa radio, atcerējos visus drausmīgos kauju notikumus. Šo vēstuli raksta mans darba biedrs. Tomēr, būdams tik nelaimīgs, esmu laimīgs, ka varu ar savu redzīgo darbu biedru starpniecību palīdzēt jums noskaidrot dažas kau-

ju epizodes, kuras nosātu jums. Atvainojiet par traucējumu. Pirmās grupas invalidi, pensionārs K. Rešetņaks”.

Cik daudz apbrīnojama gari-gabala, cik daudz vienkāršības un kautrības šinī vēstulē, kuru raksta kara sakropļotais vienkāršais padomju cīločs.

Jauni un atkal jauni cietokšņa aizstāvji atsaucais radio pārraidē. Viņu vidū ir cīločs no visdažādākām profesijām, no visām mūsu zemes malām. Rakstīja par sevi kādas fabrikas galvenais inženieris Romadins no Tatarijas, Leļina vārdā nosauktā kolchoza laukokpības brigadieris Dzechs no Ukrainas, feldšers Gutira no Poltovas apgabala, vidusskolas ģeogrāfijas skolotājs Gorbakovs no Krasnodaras novada, aītkopības padomju saīmniecības veterīnārais ārsts Leonjevs no Kazachijas, milicijas majors Belomains no Petropavlovas. Majors Belomains ziņoja, ka viņš piedalījies Brestas kaujās līdz 27. jūlijam, pēc tam ar grupu kareīoju pārrāvusi pretinieka ielenkumu un vairāk kā mēnesi atradušies ienaidnieka aizmu-

gurē, pēc tam pārgājuši frontes līniju Vjazmas rajonā.

Daži Brestas cietokšņa aizstāvji vai nu aiz lielas kautrības vai laika trūkuma dēļ nekā neziņoja par sevi, bet viņu vietā to darīja paziņas, radnieki vai draugi.

Biedrs Zaicevs no Porchovas paziņoja aizstāvja Michaila Veselova adresi, kurš dzīvo Vēlīkoluckas apgabalā. Mežsaimniecības inženieris Gaļina Morozova no Gorodēcas ziņoja, ka kopā ar viņu mežsaimniecībā strādā cietokšņa aizstāvis Konstantins Ivanovs. Biedrs Peršins, pavadīdams atvaīnājumu Stalīnabadā, ziņoja, ka viņš satīcis kolchoznieku cietokšņa aizstāvi Kautjachu.

Daudz interesantu fakti ziņo savās vēstulēs cietokšņa aizstāvji. Ļoti interesantus faktus sniedz tie aizstāvji, kuri aprakši vai citādi noslēpuši savu daļu kaujas karogus. Par to, ka 333. strēlnieku pulka atsevišķās zenitartēlietijas divīzijas kaujas karogu noglabājis, ziņoja šīs divīzijas bijušais kareivis Rodions Semenuks, kurš patreiz strādā Kuzņeckas metalurģiskā kombinātā. Presē jau ziņots par to, ka R. Semenuks pēc kara ierādās Brestas cietokšņa drupās un atraka 1941. gadā aprakto divīzijas karogu

un kurš tagad glabājas Brestas cietokšņa aizstāvēšanas muzejā.

Daudz vēstulu raksta bijušie gūstekņi, kuri bijuši koncentrācijas nometnēs. Viņi ziņo par daudziem padomju cīločiem, kuri varonīgi turpināja cīnīties fašistu nebrīvē.

Satraucošus faktus ziņo Sevastopoles aizstāvis Pēteris Gēbels no Čkalovas apgabala. Viņš raksta:

— Lai uzeeltu telegrafu līnijas, vajadzēja rakt stabu bedres, pienest un ierakt stabus, izvilkt stieples, nostiprināt tās. Sākumā visu to darīja vācieši, bet kad sākās totalā mobilizācija, viņus nomainīja krievu gūstekņi. Šos darbus izpildīja tā sauktās darba komandas, kur gūstekņus baroja labāk un apģērba tirāk. Gūstekņiem vajadzēja rakt bedres, nostiprināt stabus vācu meistaru vadībā. Pārējos darbus pagaidām veic vācieši.

(Turpinājums sekos)

Redaktors A. Blūms